

мята, ние сме били въ положението на животни и сме имъ служили, тѣ ни дължатъ много, и сега Господь ги кара да ни се отплащатъ. Сжщо и великитѣ ангели не прѣзиратъ по-малкитѣ свои събратя, защото послѣднитѣ сж работили за тѣхъ. Вие може да имате слуга невѣжа, но не знаете отношенията на този слуга къмъ васъ, защо Господь го е докаралъ въ вашия домъ. Връзката ви съ него не е отсега; този слуга много пжти е бивалъ въ вашия домъ; вие не знаете, но Господь знае; той, може-би, много пжти е избавялъ живота ви отъ погибель; слѣдователно, трѣбва да имате всичката любовъ и снизхождение къмъ него. И тогава си обясняваме този великъ Божественъ Законъ — да имаме любовъ къмъ по-малкитѣ. Любовта не е за великитѣ хора, за ангелитѣ, за светиитѣ, тя е за малкитѣ, дребнитѣ, бѣднитѣ, пропадналитѣ братя. Ето защо у майката се развива такава силна любовъ къмъ дѣтето; тя го обича по силата на този Божественъ Законъ, че трѣбва да го обича. Обича го ей-тъй по единъ вжтрѣшенъ огънь, защото Господь инкогнито е влѣзълъ въ него. Вие искате да видите Господа, а когато Той дойде въ това дѣте, вие казвате: „Защо, Господи, ми даде това дѣте?“ Всѣки день викате Господа и всѣки день Го пждите. И минавате за умни хора! Такова поведение държите не само вие, но и цѣлъ свѣтъ. Господь всѣки день ви опитва ума, да види колко Го обичате и колко говорите истината. Едно врѣме, когато свѣтътъ се развалилъ, разнесло се, че Господь тръгналъ по земята, да види какъ живѣятъ хората, и послѣднитѣ рекли: „На небето сега нѣма Господь, нѣма кой да ни контролира, ще живѣмъ“